

شنبه 23 فبروری 2019

ناتور رحمانی

مرگ معنویت

تلخ ترین شب را
 در حصار شعرهای گذشتاندم
 که به زنجیر سانسور بسته بودند
 می دیدم که نفس بی قرار هر واژه
 از قامت شکسته ای الهام
 فرو می ریزد
 و در بن بست تفکر آوار می گردد
 می دیدم که ترجیع بند ها
 پراکنده از ردیف ها
 گسسته از قافیه ها
 به من می نگرند
 و با زبان بی زبانی می گویند
 چه بسرائیم
 برای چه بسرائیم
 که دراین شب تیره ای بی احساس
 ناکس ترین کس
 سرود مرگ معنویت را
 بر گور شاعر می خواند

ما چه بسرائیم
برای کی بسرائیم
در سنگستان بی هنری
که شب است و سنگ
تباهی است و تفنگ
و مسخ نمودن فرهنگ
چه بسرائیم ؟

